

ALKÄRR

joka myöhemmin äänestyksessä sai nimen KÄRRIKALTIO

Lokakuun neljäntenä viikonloppuna armon vuonna 1974 oli melkoinen porukka kavtsilaisia kokoontunut ensimmäisiin talkoisiin. Sieltä se punainen rakennus pulpahti esiin metsätien toisessa päässä, törrötti pellon laidassa itä/länsi-suunnassa. Talon pohjoispuolella oli sisäänkäynti kuisteineen, jonka valkoisiksi maalatut pylvääet olivat vanhuuttaan jo kallistuneet vinoiksi. Kuistin lattiaa, peitti paksu tallaantunut muta, sillä vettähän oli satanut koko syksyn, ja pihamaa oli perin mutainen.

Pihapiirin toisella puolella ylempänä metsän reunassa seiso i harmaa, laho navettarakennus, jonka toisessa päässä oli seinätön katos. Jokin koivu seiso i talon ja navetan välisellä alueella. Siellä oli kaikenlaista ruostunutta käyttötavaraa, riimua, haravaa, kattilaa, yms. Talon toisella seinustalla ja päädyssä oli omenapuita, joitten juurella vielä runsaasti pudonneita omenia.

Kuistin ovi johti n. 1 x 3 m suuruiseen eteiseen, josta heti oikealle ovi keittiöön, vastapäinen ovi suureen kamariin ja vasemmalla oleva ovi vinttiin.

Keittiössä istui 80-vuotias isäntä Ingberg, joka oli rakentanut itse tämän mökin ja leskeksi jäätyään asunut siinä yksin 34 v. Sen maja oli näköinenkin. Naisen käsi ei varmaan ollut paikkoja koskettanut aikoihin. Räsymatotkin olivat niin liasta mustuneet ja kovettuneet, ettei niitä enää tekstiiliksi arvanaut.

Oikeastaan majan piti olla jo tyhjä, mutta isäntä Ingbergin poika ennätti isäänsä ja muuttokuormaa hakemaan vasta iltapäivällä. Siinäpä sitten olikin aikaa rupertella kahvia keitellessä. Pappa oli hyväkuntoinen, virkeä vanhus, joka 80-vuotispäiväänsäkin oli tanssinut peräti 3 vrk.

Osa porukasta oli jo aamupäivästä lähtenyt panemaan pystyyn uutta mukavuuslaitosta, sillä halkokatoksen vieressä olevaan entiseen hönteliin ei miehisenkään miehen luonto antanut mennä. Ja nopeasti pikkukamari nousi. Siellä se uhkeana seiso i naven takana ensimmäisenä näytteenä kavtsilaisten rakennustaiteesta. Kelpasi nousta pihkanhajuiselle puuhellalle, kun oven edessä oli havumatto, akkunassa verhot, oksanhanka paperirullaa varten, oli kynttilä ja vanha rikkinäinen herätyskello hyllyllään näyttämässä aina samaa aikaa.

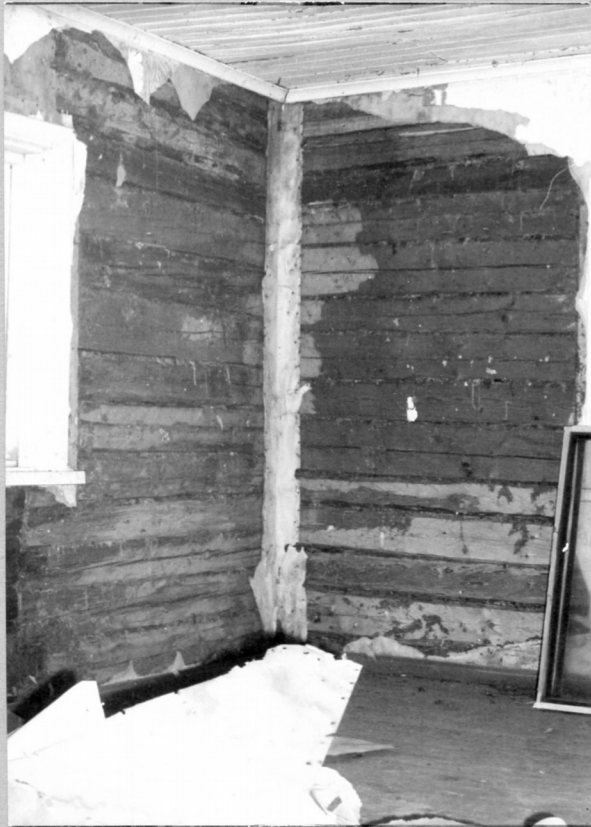

PuuC rakenteilla.

Topi ja Hanski

Topi, Hessu & Hanski

Roskarovio oli iltamyöhään asti palanut pellolla taukoamatta. Siellä meni kaiken karvaista kamaa, tapetit seiniltä ja korkkimatot lattioidelta.

Keittiön kattoa ja lattioita pestiin monen hengen voimalla uudelleen ja uudelleen ja aina yhtä musta vesi - katostakin. Hormista tuli nokea ämpärikaupalla. Liekö nokikolari tiennyt edes talon olemassaolosta.

Vanhus oli jättänyt meille jonkin verran tavaraa, jota ei voinut tai ei halunnut ottaa mukaansa: tiskipöytä, vanha kunnan komuuti, 2 pientä pöytää ja 4 huojuvaa karmastuolia, joista niistäkin yhdessä vain istuinrenkas jäljellä. Sitten oli vielä suuri ruskea 30-luvun "shenkki" keskellä olevine soikeine peileineen ja nyrhätintaisine ovenlaseineen, jonka Hessu pihamaalla pesi soodaveden kanssa ikenet irvessä.

Ison kamarin riisutut seinät

Entisen isännän hyyskän hävitys. Kun pojat olivat raahanneet tuon 2-reikäisen kauaksi pellolle pois pihamaalta, lensi Maire sisään ja huusi: "OVET JA IKKUNAT NOPEASTI KIINNI. SE PALAA NYT. SE PALAA NYT. Olisittepa nähneet Reiskan silmät, kun se luuli, että hyyskä kaatuu sen päälle."

Ja niin se museo paloi olemattomiin, mutta miesten mieliin oli p-ka syöpynyt niin syvälle, että vaikka heille oli laitettu monet puhtaat ja kuumat käsienvesvedet, ei Reiska vielä illallakaan suostunut kalvamaan porsaanluta muuta kuin veitsellä ja haarukalla. Ilmoitti vain lakoonisesti: "Minä en sormin syö."

Hessu ja Hanski laittamassa
uusia tikapuita

Maire ja Hessu tuovat Kärrikaltion symbolin kotipihaan

Keittiön nurkasta "shenkin"
takaa ilmestyivät papan
vuosien takaiset käärepaperit,
muovipussit ja muut vastaavat
talletukset.

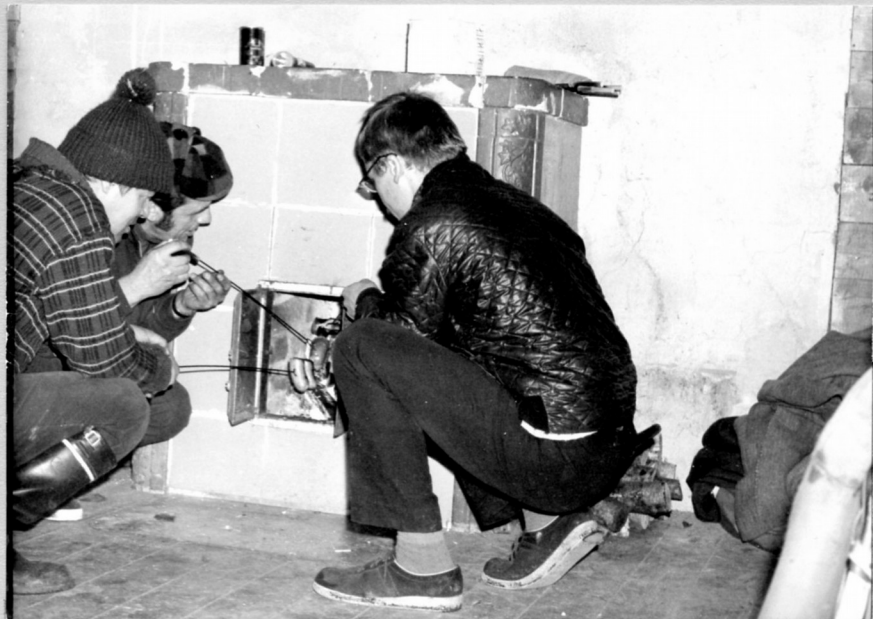

Sonja ja Maire keittiössä

Kotiinlähdön aikaan mökki näytti jo toisenlaiselta. Keittiö jäi jopa asuttavan näköiseksi.

Talkootouhut jatkuivat joka viikonloppu ja aina riitti töitä. Korjattiin katto, ikkunapuitteet, tierumpu, tehtiin uudet tikapuut, oksittiin omenapuut, joiden juurille levitettiin navetan lannat. Navettaakaan ei enää tuntenut samaksi, kun sieltä oli pahin kama ja tunkiöt viety pois.

Hessu, Hanski ja Jonsu isossa huoneessa

Jussi, Inga, Hessu ja Sirkk
pikkujouluglögillä.

Vasemmalla näkyvä ovi vie
kuistille.

Sirkan takana peritty
komuti ja vieressä hella.

Pikkujouluaterian hors-d'oeuvre.
Näkyvissä: Liisa, Reiska, Hessu,
Jussi, Leena ja Anja.
Reiskan takana oleva ovi vie
pieneen huoneeseen.

Omena pitäisi saada
hampain pois vesisangosta.
Kilpailuvuorossa Inga.

Kavtsin tulitikkuetikettitalkoot 6.12.1974
Keittiön pöydän ääressä Inga ja Sonja

Kärrikaltion kärrit
navetan päädysssä olevassa katoksessa 31.12.1974

Uusi Vuosi 1974

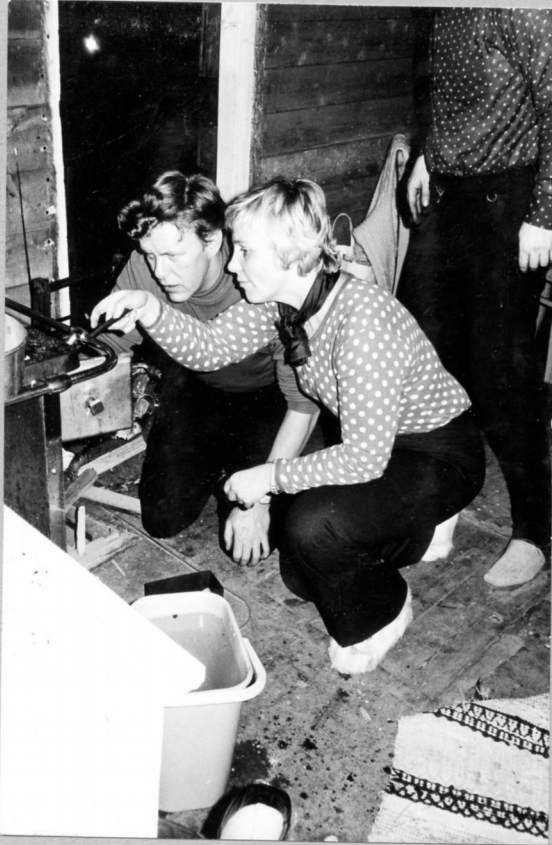

Vasemmalta: Sonja, Sirkka, Inga, Liisa, Birger, Tuula.

Sirkka, Liisa, Hessu, Birger, Tuula

Uusi Vuosi 1974

Birger ja Liisa
tinan valuuvuorossa

Mahtavat olivat tinat,
sillä jokainen niistä
painoi 300 grammaa.

Ulla Saarinen piti KORPIPUOSKAROLOGIAN KURSSIn syksyllä 1975
Viimeiset käytännön harjoitukset pidettiin Kärrikaltiolla 11.10.75

Purilaililla Helvi.
Vetäjinä Timo ja Ilmari.

Pikapaarit
anorakeista ja
housuista.

Potilaana Ulla S.
Kantajina
Veikko ja Auvo.

Reisilastan laitto.
Osmo, Eila, Helvi, Timo
Ulla S, Anja P-K, Liisa
Hoitajana Ulla T,
Potilaana Sonja.

Rannelastan laitto.

Kalle potilaana.
 Auvo ja Ulla S hoitaji
 Osmo, Birger, Anja
 ja Riitta yleisönd.

Suksikelkan teko.

Auvo, Ilmari, Riitta,
 Timo, Ulla S, Liisa,
 Eilo, Maire, Anja R,
 Anja P-K, Jari-Pekka

Rannelasta:

Ulla S, Anja R ja
 Anja P-K.

Reisilasta:

Sonja, Liisa,
 Leena, Ulla T.

Helvi.

Kärrikaltio

21.-22.2.76

Pihamaalla Helvi Lappalainen ja Lasse Råberg

2. toukokuuta, 1976

Pikkujoulu 1976

Liisa Tikka ja Sonja Kiiskinen kaivotiellä

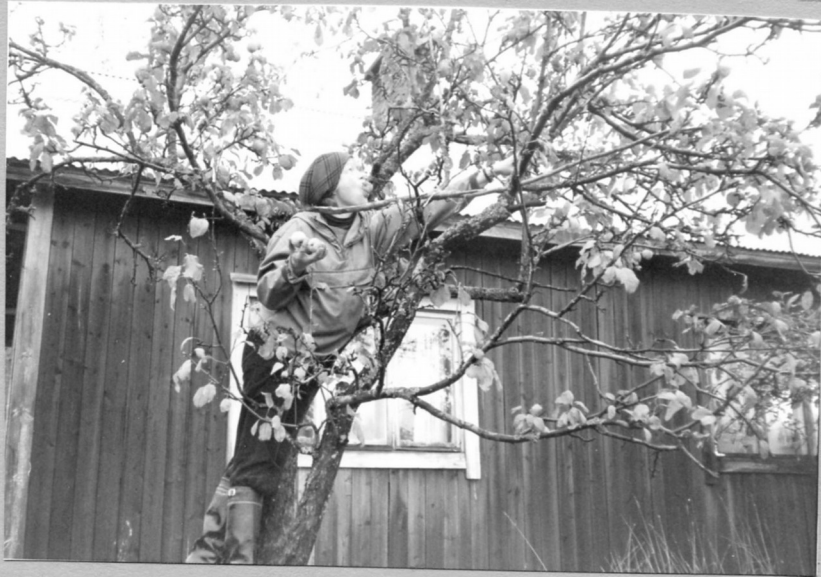

Luonnon pikkujoulupuu

Pikkujoulu 1976

Omenankorjuussa syksyllä 1977

Leena Kangas

Matti Isotalo ja Sonja Kiiskinen

Matti pyhämielteissään
pienen huoneen pöydän
ääressä.

Maire ja Reiska
hellan
puhdistushommissa

Reiska ja Birger,
mikä mahtaa olla
touhun nimi?

Talkoot keväällä 1977

Mairen heteka saapui
Jussin takakontissa.

Pentti Jalo

Isotalon Matti
ja
Kärkkäisen Reiska

Kärrin talkcot keväällä -77

Uusi nuotiopaikka on saatu valmiiksi. Vasemmalta: Reino Kärkkäinen, Pentti Jalo, Sirkka Seliste, Helvi Lappalainen, Matti Mähönen, Raija Piipponen, Liisa Lappi ja Ilmari Lappalainen.

Talkookahvilla Maire Kalanti, Raija Piipponen, Helvi & Ilmari Lappalainen, Matti Mähönen. Selin vasemmalta Liisa Lappi, Sirkka Seliste, Pentti Jalo, Reino Kärkkäinen, Anja & Jari-Pekka Pere-Kinnunen.